

O ježkovi

Veronika Sudová

Cíl: rozvoj hmatového vnímání, fantazie a představivosti, důvěry a kamarádských vztahů, činnost je zároveň odpočinkem a relaxací

Věk: 3-7 let

Pomůcky: žádné

Postup: Děti utvoří dvojice, přičemž si jedno dítě lehne na zem jako ježek a druhé dítě si klekne vedle něho. Vedoucí hry vypráví následující příběh, který klečící dítě doprovází pohyby na zádech „ježka“. Příběh zní takto:

„Venku je zima a neútně. Léto je dávno pryč, podzim už je v plném proudu. Dny jsou stále kratší, brzy nastane zima. Tak se ježek sbalí do klubíčka a přichystá se k zimnímu spánku.

Poslední listí spadne ze stromu a ježka přikryje. - Položit ruce na záda.

Už padá i sníh. Nejdříve je to jen sem tam vločka. - Lehký dotek prstů.

Sněhu padá čím dál víc, až se na ježkovi vytvoří tlustá, těžká sněhová pokrývka. - Dlaněmi jemně zatlačit.

Nyní ježek leží pod silnou vrstvou z listí a sněhu. Má tam teplo a cítí se dobře. A začíná snít.

Sní o létě a o sluníčku, o květinách a o barvách. - Prsty kreslíme jednoduché slunce a květiny na kamarádova záda.

A postupně se dny zase prodlužují, sluníčko nabírá na síle. Svými teplými paprsky začíná sníh rozpouštět. - Pomalu roztahovat prsty a následně hladit dlaněmi.

Sluníčko je stále teplejší, pomalu všude taje sníh a přichází i lehký vítr a odfoukává podzimní listí. - Lehké klouzání prsty.

Ted' se sluníčko může svými paprsky ježka bez zábran dotknout. Dělá tak s láskou a něhou. - Jemné hlazení dlaněmi.

A postupně ježek cítí, jak do jeho těla opět vchází život.

Začíná se hýbat a protahovat.

Už také začíná otevírat oči a rozbaluje se.“

Zkušenosti s realizací: Děti mají hru na ježky v oblibě. Činnost se nám dařila dobře i s malými dětmi.

Zdroje:

Petillon H. (2013). *1000 her pro školy, kroužky a volný čas*. Praha: Edika.